

Dilluns 6 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 8,11-13): En aquell temps, sortiren els fariseus i començaren a discutir amb ell [Jesús], i, temptant-lo, li demanaven un senyal del cel. I sospirant en el seu esperit, diu: «Per què aquesta generació demana un senyal? En veritat us dic: a aquesta generació no se li donarà cap senyal». I acomiadant-los, s'embarcà un altre cop i se n'anà a l'altra riba.

© Albada Editorial / evangeli.net

«En veritat us dic: a aquesta generació no se li donarà cap senyal»

Mn. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli sembla que no ens digui gaire res ni de Jesús ni de nosaltres mateixos. «Per què aquesta generació demana un senyal?» (Mc 8,12). Joan Pau II, tot comentant aquest episodi de la vida de Jesucrist, diu: «Jesús convida al discerniment respecte les paraules i les obres que testimonien (són “senyal de”) l'arribada del regne del Pare». Als jueus que interroguen Jesús sembla que els falta la capacitat o la voluntat de discernir aquell senyal que —de fet— és tota l'actuació, obres i paraules del Senyor.

També avui en dia es demanen senyals a Jesús: que faci notar la seva presència en el món o que ens digui d'una manera evident com hem d'actuar nosaltres. El Papa ens fa veure que la negativa de Jesucrist a donar un senyal als jueus —i, per tant, també a nosaltres— es deu a què vol «canviar la lògica del món, orientada a cercar signes que confirmen el desig d'autoafirmació i de poder de l'home». Els jueus no volien un signe qualsevol, sinó aquell que indiqués que Jesús era el tipus de messies que ells desitjaven. No esperaven el que venia a salvar-los, sinó el que venia a donar seguretat a la seva visió de com s'havien de fer les coses.

En definitiva, quan els jueus del temps de Jesús com els cristians d'ara demanem —d'una manera o altra— un senyal, el que fem és demanar a Déu que actuï a la nostra manera, la que nosaltres creiem més encertada i que de fet dóna suport al

nostre mode de pensar. I Déu, que en sap i pot més (i per això demanem al Parnostre que es faci la “seva” voluntat), té els seus camins, encara que a nosaltres no ens sigui fàcil de comprendre'ls. Però Ell, que es deixa trobar per tots els qui el cerquen, també, si li demanem discerniment, ens farà comprendre quina és la seva manera d'obrar i com podem distingir avui els seus signes.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«La saviesa o la prudència, la tens a la boca per aquestes tres coses: per la confessió de la teva iniquitat, per la veu de lloança i d'acció de gràcies, i també per a paraules edificants» (Sant Bernat)

-

«‘Si ets Fill de Déu...’: Déu es “provat” de la mateixa manera que es prova una mercaderia. L'arrogància que vol convertir Déu en un objecte, i imposar-li les nostres condicions experimentals de laboratori, no pot trobar Déu» (Benet XVI)

-

«Els signes realitzats per Jesús testimonien que el Pare l'ha enviat. Conviden a creure en Ell (...). Malgrat els seus miracles tan evidents, Jesús és rebutjat per alguns. L'acusen d'actuar amb el poder dels dimonis» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 548)